

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Commemoració del dia Internacional en memòria de les víctimes de l'holocaust

Palau del Parlament, 26 de gener de 2012

La presidenta

Membres de la mesa, diputats, diputades, ambaixador, vicepresidenta del govern de la Generalitat de Catalunya, delegat del govern, fiscal en cap, autoritats, representants dels col·lectius de víctimes, senyores i senyors, el Parlament de Catalunya ha volgut organitzar novament aquest acte solemne, solemne i ben carregat de sentit, amb motiu del dia de commemoració anual en memòria de les víctimes de l'Holocaust, instituït fa cinc anys per l'assemblea general de les Nacions Unides. I ho tornem a fer amb la implicació directa de representants de la comunitat jueva, de la comunitat gitana i d'altres col·lectius que sofriren persecució, vexacions i mort en mans del règim nazi. A tots ells i a les altres persones que han fet possible aquest acte vull expressar-los el nostre agraïment.

No es tracta d'un mer tràmit, sinó que celebrem aquest acte amb energia renovada, perquè no podem oblidar que les sis espelmes que presideixen aquest escenari exemplifiquen la fragilitat de l'ésser humà i alhora la seva grandesa, la dignitat humana, la projecció personal que res ni ningú no tenia dret d'escapçar. Són sis presències on algú va voler que hi hagués absència, buit i dol, i que simbolitzen tota la sang vessada, tots els projectes vitals trencats violentament i que no mereixen caure en l'oblit ni en la banalització que una mera repetició d'actes d'homenatge podria significar. Són també sis recordatoris perennes que hem de preservar perquè puguem conjurar qualsevol manifestació de fenòmens tan perillosos com l'odi, el fanatisme, el racisme i els prejudicis, i perquè en definitiva la vida triomfi damunt la mort.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Aquest és precisament el missatge contundent de l'acte que ens aplega aquest vespre en aquest espai de la seu de la institució que representa el poble de Catalunya: l'expressió ben nítida i entenedora del nostre compromís amb la vida, del nostre compromís amb la dignitat personal i dels pobles, del nostre compromís amb la justícia i amb la pau. Certament, es tracta del nostre compromís amb l'antítesi del que van representar l'Holocaust i el règim que el va perpetrar.

Pel seu pes específic dins de l'holocaust que avui recordem, i perquè és una plasmació singularment letal i terrible de l'antisemitisme que hi ha hagut al món, permetin-me que faci una referència específica a la „Shoah“, a la persecució sistemàtica del poble jueu que va perpetrar el règim nazi en un intent ben planificat de trobar-li una solució final.

Tampoc no poden oblidar-se ni ridiculitzar-se el dolor i el sacrifici d'altres col·lectius i d'altres minories, dels oponents polítics i dels resistents a la barbàrie, dels testimonis de Jehovà, les persones discapacitades o les persones homosexuals, ni el dolor ni el sacrifici d'altres pobles agredits, com és el cas del poble gitano, el qual també va sofrir durant aquells anys negres la seva „Porrajmos“, la seva destrucció. En tots aquests casos, i perquè així ens ho reclamen la nostra consciència i el record de cadascuna de les víctimes de l'Holocaust, hem de denunciar rotundament l'aberració que va representar, i representa, combatre i reprimir la diferència, i també anihilar tota aquella persona o col·lectiu que es considerava, o es considera, inferior o indigne. Amb la mateixa rotunditat hem de rebutjar l'extermini, les deportacions en massa, els treballs forçats, les experimentacions mèdiques amb persones i tot el repertori malvat i cruel de tortures i càstigs que denigraven víctimes i botxins tot deshumanitzant-los.

De les profunditats d'Europa va brotar la barbàrie, i convé no deixar de banda una circumstància agreujant: el fet que hi hagués una confluència fèrria i criminal d'ideologia, tecnologia i burocràcia al servei d'una causa summament perversa com l'Holocaust. Repugna pensar-hi, certament, però sobretot ens estimula a no tolerar que mai més torni a passar. Ens encoratja a prevenir amb totes les nostres forces totes aquelles situacions i plantejaments que emparin, facilitin o arribin a

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

justificar la intolerància o la violència envers persones o col·lectius en funció del seu origen ètnic, les seves creences religioses o ideològiques o la seva condició.

Hi ha una fita que hem d'assolir perquè no hi hagi cap esclatxa per on puguin introduir-se el prejudici i l'odi en les nostres consciències, perquè no hi hagi cap altre holocaust. Aquesta fita, ben present en el text i en l'esperit de la resolució de l'assemblea general de les Nacions Unides del 2005, no és cap altra que una educació en el respecte, la pluralitat i el diàleg. Ens serà molt útil en aquest sentit reforçar l'uropeisme, basat en la dignitat de la persona i dels pobles, en la democràcia i en l'estat de dret, i que vol construir i difondre l'Europa dels valors per un Món de valors, digne i habitable.

Vull acabar amb una constatació: aquest Parlament, que és la casa pairal de totes i de tots els catalans, que és l'àmbit privilegiat per a la paraula, per al contrast i el debat d'idees, per al joc democràtic, ha volgut fer un acte de llum, ple de simbolisme i de creença en la dignitat de les persones i dels pobles.

El missatge que volem transmetre és clar: està a les nostres mans, en les grans declaracions i sobretot en les petites accions quotidianes, que aquells fets tan foscos i tan lamentables que recordem aquest vespre no es repeteixin mai enlloc.

Vull donar-los les gràcies molt personalment per la seva presència, pels testimonis que hem escoltat, per la seva atenció, per aquest acte, que crec que ha estat el que tots volíem, perquè tots ens hem preocupat, en nom dels col·lectius que han parlat aquesta nit, que fos un acte sentit, un acte de sentiment, un acte de record, un acte que ajudi a no oblidar el que ha passat perquè els nostres fills i els nostres néts sàpiguen quina és la nostra història.

Els demano ara, perquè al principi d'aquest acte, potser pel sentiment que es recollia, no ho hem fet, un aplaudiment ben fort per a tots els qui avui han representat els col·lectius de víctimes.

Moltes gràcies.